

Комиссията ми показа единъ печатъ на едно тевтерче на г-на Георги Величкова. Приличаше печата на него, но да ли е сжщия, не зная.

Прѣдсѣд.: (Показва му печата). Този ли е печата?

Подсѣд. Леавицовъ: Прилича на него, но не зная той ли е.

— Не прочетохте ли писмата?

— Прѣдставете си, че въ една минута не можихъ да ги прочета всички. Другия пликъ бѣше за Дирекцията на Общ. Сгради и вътрѣ имаше два плика отъ които единия до М-рскии Свѣтъ, сжщата книга, съ сжщото писмо написана, но не го прочетохъ, като мисляхъ, че е съ сжщото съдържанне. Третия пликъ носеше надписъ „Господине“. Всички тѣзи книжа азъ ги изгорихъ. Слѣдъ това дойде при мене на братата Никола Тюфекчиевъ, а въ това врѣме юнкеритѣ минаваха за Черква. Пита ме кждѣ отиватъ юнкеритѣ, казахъ му, че ще има парадъ и отиватъ въ Черква. Казва да ли ще отиде Стамболовъ. Казахъ му, че може да отиде. Въ такъвъ случай и княза ще отиде. Азъ каза, ще отида да видя Стамболовъ да ли ще излѣзе. Питахъ го щѣли земешъ участие, каза ми, ще вземе ако има нужда и въ това врѣме въ лѣвия джобъ турна папириситѣ, а отъ дѣсеня извади единъ револверъ съ черна кокалена дръжка. Азъ го запитвахъ кога и какъ мислите да извършите убийството? Той каза когато ходи съ файтонъ, съ револверъ или ножъ. При това каза, мислиме да хванемъ единъ файтонъ; да турнемъ на файтона за файтонджия единъ нашъ човѣкъ и да обикаля край Панахова. Стамболовъ като излиза отъ Панахова, има обичай да се качва на файтонъ, може да се случи да сж качи на нашия файтонъ и тогава убийството би станало по лесно. Послѣ дойде и иска писмата и Георговъ му каза, че се изгорени. Тогава той се кара. Слѣдъ това, Тюфекчиевъ ми каза, че може да ги издамъ, но до тогава каза, ще ти видимъ работата. Георговъ ми каза да не се боя, че нѣма нищо. Послѣ дойде братовчедъ му Никола за дрѣхитѣ, които бѣ оставилъ Наумъ и ме пита какво стана съ писмата и азъ му казахъ. Вечеръта дойде Георговъ при мене и азъ го запитахъ какъ стана тази работа. Кой е организиралъ убийството на Стамболова? Той ми каза, че това било по рѣшението на емигрантитѣ въ странство и че било възложено върху Козарова и Тюфекчиева. Козаровъ дошълъ билъ съ нѣкой Георги въ България за тѣзи цѣль. На другий денъ Георговъ ми донесе една кутия за Тома Георгиевъ, който